

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager og Alliker.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2215).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel til Undervisningsministeren af Frits Clausen og Aage Henriksen, om Ministeren ikke finder det paakrævet gennem den danske Radiofoni at give de danske Sømcænd i Udlandet Oplysninger om Forholdene i Danmark.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2212).

Formanden: Der er over for mig gjort Indsigelse imod Forespørgselens Fremme. Afstemning vil være at foretage.

Forespørgselens Fremme

nægtedes med 93 Stemmer mod 3; 1 Medlem tilkendegav, at han ønskede hverken at stemme for eller imod.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Loven om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1906; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1901).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren: (*Laurits Pedersen*): Ved den Udvalgsbehandling, der har fundet Sted, har man som ved tidligere Lejligheder drøftet de Vanskeligheder, som de unge, der skal købe Ejendom, er stedt i som Følge af de Forhold, vi lever under, de fordyrede Ejendomspriser o. s. v. Det er klart, at ogsaa denne Lov indskrænker Mulighederne for de unges Ejendoms køb, fordi den fastlægger Pantsætningsgrænsen. Der har været Tale om, om man paa en eller anden Maade kunde have ladet de unge Landmænd, der første Gang købte Ejendom, faa en Særstilling derved, at man i saadanne Tilfælde fastsatte en noget højere Grænse for Tinglysning, men det har man ikke villet gaa ind for ved denne Lejlighed. Man maa henvise til, at den Dispensationsret, Ministeren har, vil kunne benyttes ogsaa over for disse unge, naar ellers deres Forhold taler derfor.

Det er imidlertid klart, at disse kapitalfattige unge er distanceret ogsaa ved den store Efterspørgsel for Tiden efter faste Ejendomme. Hele dette Spørgsmaal maa sikkert derfor tages op til Behandling paa en meget bredere Basis, og dette er Udvalget enedes om, idet det har sluttet sig til et af Indenrigsministeren stillet Ændringsforslag, hvorefter Loven kun forlænges for 4 Maaneder. Man haaber saa i Løbet af denne Tid at kunne faa undersøgt disse Forhold, saaledes at man derefter kan tage Spørgsmaalet op til Behandling som et samlet Hele.

Den højtærede Indenrigsminister har stillet to Ændringsforslag, som begge er tiltraadt af Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 1 tager, som jeg sagde, Sigte paa kun at forlænge Loven for 4 Maaneder i Stedet for som oprindeligt foreslaaet for et Aar. Ændringsforslag Nr. 2 tager Sigte paa nærmere at præcisere, hvad man mener med Hensyn til disse Omgaaelser af Tinglysningsloven, som har fundet Sted, idet der i § 6, Stk. 3, indføjes Ordet „overvejende“, saaledes at det paagældende Stykke kommer til at lyde saaledes:

„Tinglysningsdommeren skal nægte at tinglyse Dokumenter — f. Eks. betingede Skøder — indeholdende Bestemmelser, om hvilke det maa anses for overvejende sandsynligt, at de er truffet med det Formaal at omgaa Bestemmelserne i denne Lov“.

Der er desværre heller ikke i Aar